

CARLOS ANN

Recuerdos y ferichens 1999-2012
[Karaoke]
Pop

Sense resignar-se a ser un hita perduda, el barceloní Carlos Ann s'ha anat fent una carrera lenta i segura però que no ha tingut mai la receptivitat que la seva proposta demana a crits. Per tal de garantir una segona oportunitat a un cançoner ferm, Ann publica ara aquest excel·lent doble CD amb el bi i millor dels primers tretze anys de la seva trajectòria. Cançons com 'Hada', 'El verano se acabó' o 'Cuando saliste de la cárcel' s'ho han mereixen. XAVIER MERCADÉ +++

BEACH BEACH

Forever Peace
[La Castanya]
Pop

Jovenut, frescor i una actitud descarada. És fofeta d'aquesta proposta efervescent sorgida de Mallorca – però instal·lada a la ciutat de Barcelona – i adoptada per la factoria La Castanya. Beach Beach és un illet que tant béu del post-punk com del pop vitamínic, amb la veu sempre posada sobre la platja i a les incalçables jornades d'estiu. Tornades irresistibles i un conjunt de melodies per acompanyar una festa desinhibida. X.M. ++

JAY BRANNAN

Rob Me Blind
[Great Depression]
Pop

Cantautor texà establert a la ciutat de Nova York, que amb aquest segon treball ens mostra unes qualitats vocals versàtils que conjuguen perfectament amb el caràcter accessible i comercial dels seus temes. Música per a tots els públics perfecte per acompanyar una vetllada plujosa ben o prop d'una llar de foc en una nit d'hivern. FRANCESC SIMÓ +++

MARK LANEGAN

Blues Funeral (4AD) POP

Blues Funeral és un àlbum que arriba vuit anys després del seu predecessor, el meritori disc *Hubblegubba* (Blanco y Negro, 2004), un temps que *Les Screaming Trees* ha aprofitat per fer relacions públiques –per més que turmentoses– al costat d'artistes com ara Isobel Campbell, Soulsavers o The Gutter Twins. En aquest nou treball, Lanegan continua sonant esquerp i amenaçador, amb un seguit de litanies narcòtiques, obscures i humides que en aquesta ocasió tenen unes bases que l'acosten a la música electrònica. La seva veu rogullosa i profunda, cada cop més gastada per una experiència vital, torna a lluir en tota la seva esplendor. XAVIER MERCADÉ ++++

JOSÉ 'EL CHATARRA'

Mira lo que s'ha
hecho! [Korbo Music]
Rock

A la proposta del reusenc José 'El Chatarra' hi conflueixen com a mínim tres vertèxos d'inspiració: *Los Chichos*, *Tiana* i *Pata Negra*. Això sí, béu de la tumba amb aires de baix popular, amestrat amb el rock i el funk, amb poques manies i una mica de cresta –la que fusió l'alt del Chatarra en aquesta nova escombra, *El Gitano Punky*–. Un disc fresc i irreverent, amb històries que són pura crítica social de la que els mitjans de comunicació mai no expliquen, com 'A be penas... putades!', amb la participació de Chico Ocaña o 'Por una barra de pan'. ROGER PALA +++

THE CHEMICAL BROTHERS

Don't Think
[EM] Electrónica

Pensar com serà un àlbum en directe de The Chemical Brothers porta al record aquell mític LP que el músic Marcel Marceau va enregistrar en directe l'any 1968: un absurd. Però de tota manera el títol del disc ha deca clar, no cal pensar gaire, només cal deixar-se endur al màxim volum per una sessió d'aquesta parella que recupera el millor del seu repertori amb el to de fons dels crits i aplaudiments del públic japonès. És molt millor, esclata, la seva versió en DVD amb tot l'espectacle visual que incorporen sempre els germans químics quan han de saltar a la pista. XAVIER MERCADÉ +++

DULCE PÁJARA DE JUVENTUD

Dulce Pájara de Juventud
[BCare Disc] Rock

Són com Sonic Youth, Dinosaur Jr. i Pixies posats dins una batidora juntament amb una bona dosi d'energia. Influències dels anys noranta que a les mans d'aquesta banda nascuda al Baix Llobregat ostensen com a resultat un espectacular disc on l'èpica no està renyida amb la distorsió i la psicodèlia. Només per la peyorada de posar una banda sonora al disc d'un telepredicador a "Nacer 3" ja es mereixen el paradís. XAVI VOLLKER +++

GARFUNKEL & OATES

Slippery When Moist
[autoeditat]
Folk-pop

Un descàrtement d'alt més divertit. Dues actrius totes de lènes de televisió que han agafat l'ukelèle i la guitarra acústica per cantar totes les barbaritats que els passen pel cap: Kate Micucci –falsing Hope– i Riki Lindhome –actriu secundària a *Music*, *Glenn Close*, *The Big Bang Theory*– mostren unes cançons simples però carregades d'ironia i bon humor, que destaquen més per les seves lletres que no pas pel que fa a la composició musical. X.M. +++

EL GRAN MANEL

El Gran Manel
[autoeditat]
Noise-rock

És tot un personatge, geni i figura de la nit barcelonina que ha decidit començar la seva carrera discogràfica amb aquest disc autoeditat. Un treball gens amable, esquerp i difícil que parteix de la filosofia del *do-it-yourself* bevent de diferents fonts des del folk i el blues primigeni fins a la distorsió herètica de Sonic Youth o el so més lúbric d'un Tom Waits passant d'acord una pa en brut. X.M. +++

MADONNA

MDNA [Interscope] POP

A Madonna no li ve gens de gust que la treguin del seu tron de reina del pop sintètic. Ella continua sent la més comercial, la més accessible i la que ofereix un plus de qualitat que ni Lady Gaga ni Rihanna poden oferir amb totes les garanties d'èxit. És per això que al seu nou treball ha preferit no arriscar-se ni buscar nous camins. Ha decidit fer un àlbum que sonés completament Madonna, i per això fins i tot ha decidit buscar un títol clar perquè ningú tingui dubtes de qui està escoltant. Amb tota una producció de luxe (William Orbit, Martin Solveig i The Demolition Crew, entre molts altres), la diva del pop ballable mouga per una territori segur reforçant un so i una actitud que ella va parir i que vol mantenir petit qui petit. A la Ciccone no hi ha qui la faci fora de la seva poltrona. XAVIER MERCADÉ ++++